

[Handelsministeren.]

nogen Tjeneste ved den Udvidelse af Monopolet og ved den Udvidelse af Kontrollen, der her er Tale om. Heroverfor maa jeg nu sige, at man maa dog ikke glemme — det indrømmede det ærede Medlem Hr. Christmas Møller jo ogsaa selv —, at man har en Tilstand, hvorunder der er skabt baade et retsligt og et faktisk Monopol Spritfabrikationen og Gærproduktionen vedrørende, og det er aldeles ikke rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at det, som jeg nu kommer med her som Lovforslag, er noget af det skrappeste, der endnu er set. Det er saamænd ikke mere skrappt og heller ikke mere ejendommeligt, end hvad der af mig har været forelagt paa anden Vis og som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har været særdeles villig til at støtte. Det sete afhænger jo i høj Grad af Øjnene, man ser med, og den Sindstilstand, man paa det paagældende Tidspunkt er i, men naar jeg henviser til, hvad der indeholdes eller har været indeholdt i de forskellige Love om Sukkerordningen, og hvad der staar i Kartoffelmelsloven, saa vil jeg paastaa, at dette her i Virkeligheden slet ikke afviger derfra, og det kan jeg da navnlig hævde, naar jeg henviser til, hvad der allerede har været bestaaende som gældende Lov her i Landet i nu op imod 15 Aar, mellem 10 og 15 Aar, Spritfabrikationen og Gærfabrikationen vedrørende.

Egentlig er der slet ikke noget nyt i det, der her forelægges. Det er et Forslag om at etablere en mere praktisk Ordning, end vi hidtil har haft, en mere rimelig Ordning, og Forslaget skulde paa et vist Omraade yde Spritfabrikkerne en større Beskyttelse, end de hidtil har haft. Og hvorfor gøres det? Ja, det gøres naturligvis ikke alene, fordi man vil have Haand i Hanke med denne Produktion ud fra rent ædruelighedsmæssige Grunde, men det gøres, fordi man overhovedet vil bevare denne Produktion for Danmark. I det Øjeblik man ikke erstatter denne Ordning med overmaade skrappe, næsten prohibitive Toldbestemmelser, vil Landet blive overfløjet af Spiritus paa en saadan Maade, at det bliver ganske utaaleligt at være her — ja, det ærede Retsstatsparti morer sig derover; jeg tror nu ikke, det vilde blive til nogen særlig Morskab. Men saaledes er Forholdet, og det er naturligvis ogsaa derfor, Spritfabrikkerne har været villige til at gaa ind i den Forhandling, der her har været Tale om; hvis Spritfabrikkerne var i den Situa-

tion, at de kunde undvære Statens Medvirken, vilde de jo aldeles ikke — det kan formentlig siges med Sikkerhed — have inddelt sig paa at komme i den Forbindelse med Staten, som der nu er Tale om, og som Spritfabrikkerne nu i en Række af Aar har været i. Men det er af stor Vigtighed for Landet, at denne Industri bevares, ligesom saa mange andre Industrier.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det ikke er tiltalende, dette her. Det afgørende er i Virkeligheden, om det er rigtigt eller det ikke er rigtigt, om det er paakrævet eller det ikke er paakrævet, og det er lige saa paakrævet nu, som det har været hidtil. Sukkerordningen var ogsaa paakrævet . . . . (Christmas Møller: Ja, og gælder et Aar, ikke?). Jeg synes ikke, at denne Bemærkning om, at Sukkerordningen gælder et Aar, har nogen Værdi i denne Forbindelse, for vi er sikkert rørende enige om, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og jeg, at den skal gælde i mere end et Aar, den skal gælde i Fremtiden, den skal gælde, saa længe der er nogen Fornødenhed for den, og saaledes er det ogsaa med dette her. Det er jo ogsaa muligt, at man fra alle Sider vil erkende, at det var bedre at komme ind paa en mere varig Sukkerordning; det skal jeg ikke udtale mig om ved denne Lejlighed, men jeg er ganske paa det rene med, at Roedyrkerne, Landmændene, der dyrker Sukkerroer, alle som een vil være enige om at komme paa ny til Rigsdagen og bede om, at Sukkerordningen maa blive forlænget, og jeg er ogsaa paa det rene med, at Sukkerfabrikkerne vil føle deres Interesser bedst varetaget ved, at man har skabt et retsligt Monopol for Sukkerfabrikkerne. Det er jo det, der er sket; der kan ikke indføres Sukker her til Landet; efter den gældende Lov fastsættes der Priser paa Raavaren, der sikres Roedyrkerne en bestemt Minimalpris, de skal have en bestemt Tantieme, der er sikret Sukkerfabrikkerne en bestemt Fortjeneste paa deres Aktier, der er fastsat bestemte Henlæggelser, Afskrivninger o. s. v., man har bestemte Priser paa Sukkeret af Fabrik, og jeg kan tilføje, hvad der maaske er det ejendommeligste i hele denne Sag, at Detailhandelen adskillige Gange har henvendt sig til mig, om jeg ikke ogsaa vilde fastsætte en Maksimalpris paa Sukker i Detailhandelen. Det sidste har jeg nu ikke villet gøre; jeg tror ikke, det hidtil har været nødvendigt at gøre det, men Detailhandelen, der jo ellers vil have den størst mulige Frihed, har virkelig i dette Tilfælde gen-